

Předkládací zpráva

Na základě Plánu legislativních prací vlády se vládě k projednání předkládá návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Účelem návrhu zákona je provedení změn platné právní úpravy reflektujících vývoj technologií a požadavky vyplývající z judikatury, včetně nápravy nedostatků, které komplikují stávající aplikační praxi. Dále se zpřesňuje právní úprava zpřístupňování televizních pořadů pro osoby se sluchovým nebo zrakovým postižením, zavádějí se definice, jejichž absence způsobuje regulační problémy (politické obchodní sdělení, pořad pro děti), doplňují se skutkové podstaty některých správních deliktů a za účelem posílení správního uvážení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání se zrušují spodní hranice pokut. V souladu s požadavkem z Koaliční smlouvy se zavádí systém jednotného označování televizních pořadů z hlediska jejich vhodnosti pro děti a mladistvé a charakteru obsahu (tzv. labelling). Za účelem zajištění řádného plnění závazků České republiky vůči Evropské unii vyplývajících ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) a z nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, v platném znění, se navrhuje vypustit ze zákona ustanovení upravující možnost odvolání Rady pro rozhlasové a televizní vysílání jako celku Poslaneckou sněmovnou Parlamentu. Zároveň se navrhuje vypustit ze zákona ustanovení zakládající součinnost předsedy vlády s Poslaneckou sněmovnou při ustavování a odvolávání členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Významnou součástí návrhu zákona je posílení transparentnosti vlastnictví provozovatelů vysílání, kteří jsou právníckými osobami. V zákoně se zakotvují nástroje, jimiž má Rada pro rozhlasové a televizní vysílání při výkonu dozoru nad zachováváním plurality informací a transparentnosti vlastnictví v oblasti rozhlasového a televizního vysílání získávat aktuální informace o vlastnické struktuře a skutečných majitelích provozovatelů vysílání.

Případné personální a mzdové dopady vyplývající z návrhu zákona pro Radu pro rozhlasové a televizní vysílání budou pokryty v rámci schválených limitů funkčních míst a objemu prostředků na platy na rok 2016 a léta následující.

Návrhy změn zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, a zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, souvisejí s navrhovanou právní úpravou zpřístupňování televizních pořadů osobám se sluchovým nebo zrakovým postižením.

Součástí návrhu je rovněž změna zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, zpracovaná ve spolupráci s Ministerstvem financí, kterou se zvyšují správní poplatky za úkony v některých řízeních vedených Radou pro rozhlasové a televizní vysílání.

Návrh zákona byl prostřednictvím elektronické knihovny Úřadu vlády dne 3. listopadu 2015 postoupen do meziresortního připomínkového řízení připomínkovým místům určeným podle legislativních pravidel vlády se lhůtou pro sdělení připomínek do 20 pracovních dnů ode dne vložení do elektronické knihovny Úřadu vlády, tj. do 2. prosince 2015.

Žádné připomínky nebyly uplatněny Úřadem vlády ČR – místopředsedou vlády pro vědu, výzkum a inovace a předsedou Rady pro výzkum, vývoj a inovace, Ministerstvem zahraničních věcí, Úřadem vlády – vedoucím Úřadu vlády, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvem životního prostředí.

Zásadní připomínky uplatnily Ministerstvo financí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády, Úřad vlády – odbor kompatibility, Český telekomunikační úřad, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Doporučující připomínky uplatnily Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo obrany, Ministerstvo pro místní rozvoj, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, Centrální depozitář cenných papírů, Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR, Asociace organizací neslyšících, nedoslýchavých a jejich přátel a Sdružení pro internetový rozvoj.

Způsob vypořádání připomínkového řízení je včetně údajů podle čl. 7 odst. 4 písm. d) až f) legislativních pravidel vlády uveden v části IX materiálu.

Návrh zákona se vládě předkládá s rozporem s Ministerstvem vnitra.

Ministerstvo vnitra považuje legislativní řešení nástrojů, jimiž má Rada pro rozhlasové a televizní vysílání získat údaje o vlastnické struktuře a skutečných majitelích provozovatelů vysílání, za nedostatečné. Namítá, že na rozdíl od řešení prostřednictvím povinného zaknihování akcií, lze v návrhu zákona stanovenou povinnost provozovatelů vysílání jednou ročně Radě pro rozhlasové a televizní vysílání poskytnout údaje o svých skutečných majitelích poměrně snadno obejít, neboť nic nebrání tomu, aby provozovatel vysílání pro daný moment přechodně upravil vlastnické poměry tak, aby skutečný majitel zůstal v inkriminovanou dobu neidentifikovatelný. Požaduje v návrhu zákona pro žadatele o licenci a provozovatele vysílání zakotvit povinnost mít zaknihované akcie.

Předkladatel k rozporu uvádí:

Pokud jde o námitku Ministerstva vnitra, že provozovatelé vysílání se mohou snažit zákon obcházet a totožnost skutečných majitelů skrývat, ta dopadá i na případy, kdy zákon určitým osobám stanoví povinnost mít zaknihované akcie, protože u žádné varianty řešení

právní úpravy nelze vyloučit, že se jí některý z jejích adresátů pokusí obejít. Nelze však souhlasit s tvrzením, že nic nebrání tomu, aby provozovatel vysílání pro daný moment přechodně upravil vlastnické poměry tak, aby skutečný majitel zůstal neidentifikovatelný. Podle § 21 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb. má provozovatel vysílání povinnost Radu pro rozhlasové a televizní vysílání předem požádat o písemný souhlas se změnou údajů, které uvedl v žádosti o licenci a týkají se výše základního kapitálu, způsobu rozdělení hlasovacích práv nebo podílů na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech provozovatele vysílání vyšších než 10 %. Do § 21 nově vkládaný odstavec 4 pak ještě stanoví, že dojde-li v důsledku změny podle § 21 odst. 1 písm. e), která se uskutečnila bez předchozího souhlasu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, u některé osoby k nabytí nebo navýšení účasti na provozovateli vysílání, nesmějí být hlasovací práva spojená s takto nabytou nebo navýšenou účastí vykonávána, ledaže dojde k udělení následného souhlasu Rady. Tato ustanovení znemožňují provádění změn v majetkové a vlastnické struktuře provozovatelů vysílání, aniž by o nich byla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání informována, a pro případ že k takové změně přesto dojde, omezují některé její dopady.

Pokud jde o požadavek Ministerstva vnitra zakotvit v návrhu zákona pro provozovatele vysílání povinnost mít zaknihované akcie, limity tohoto řešení spatřuje předkladatel v tom, že zjišťování výše podílů na hlasovacích právech na základě výpisů z centrálního depozitáře cenných papírů nalezení skutečného majitele nezaručuje. Akcionáři mezi sebou mohou uzavírat dohody o hlasování, výkon jejich hlasovacích práv může rozhodujícím způsobem ovlivňovat jiná osoba, apod. Skutečný majitel nemusí být v centrální evidenci cenných papírů vůbec uveden, protože akcionářem není a rozhodující vliv na provozovatele vysílání vykonává na základě jiných právních důvodů nebo i na základě důvodů, které nejsou právní povahy. Mohou nastat případy, kdy nelze určit žádnou fyzickou osobu, která právní osobu v konečném důsledku vlastní nebo nad ní vykonává kontrolu. Odmítnutí řešení, které spočívá v zaknihování akcií, nasvědčuje rovněž skutečnost, že nikoliv všechny právní osoby provozující vysílání mají právní formu akciové společnosti. Ze čtyř největších televizí, které mají na utváření veřejného mínění rozhodující vliv (podle údajů Asociace televizních organizací o celodenní sledovanosti osobami staršími 15 let vykázaly například za osmý týden letošního roku celkovou sledovanost přes 88 % - ČT 30 %, TV Nova 28,76 %, TV Prima 22,56 % a TV Barrandov 6,89 %), má právní formu akciové společnosti pouze TV Barrandov. Tedy pouze na tohoto provozovatele by dopadla povinnost mít zaknihované akcie.

V souladu s doporučením Legislativní rady vlády, která projednávání návrhu zákona dne 21. dubna 2016 přerušila, byla úprava nástrojů, jejichž prostřednictvím si má Rada pro rozhlasové a televizní vysílání opatřovat údaje o skutečných majitelích žadatelů o licenci a provozovatelů vysílání, provázána s novelou zákona o veřejných rejstřících obsaženou ve vládním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. V návaznosti na tuto novelu, která předpokládá zřízení evidence údajů o skutečných majitelích právnických osob zapsaných do veřejných rejstřících, bylo do návrhu zákona doplněno ustanovení, podle něhož Ministerstvo spravedlnosti Radě pro rozhlasové a televizní vysílání umožní dálkový přístup

do této evidence. Údaje o skutečných majitelích bude Rada pro rozhlasové a televizní vysílání primárně získávat z evidence skutečných majitelů. Návrh zákona předvídá i situace, kdy údaje o skutečném majiteli žadatele o licenci nebo provozovatele vysílání v evidenci skutečných majitelů uvedeny nebudou, nebo tam uvedené údaje budou vzbuzovat pochybnosti stran své správnosti. Pro tyto případy se Radě zakládá kompetence takového žadatele o licenci nebo provozovatele vysílání písemně vyzvat, aby jí údaje o svém skutečném majiteli v rozsahu, který koresponduje s výčtem údajů zapisovaných do evidence skutečných majitelů podle zákona o veřejných rejstřících, sdělil a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. V případě, že žadatel o licenci vyžádané údaje ve stanovené lhůtě nesdělí, nebude jeho vlastnictví transparentní a Rada jeho žádost o licenci odmítne. Nesdělí-li údaje o svém skutečném majiteli ve stanovené lhůtě provozovatel vysílání, Rada vůči němu zahájí řízení pro spáchání správního deliktu podle § 60 odst. 3 písm. k), za který lze uložit pokutu ve výši do 5 000 000 Kč.

Obdobný postup se upravuje pro případy, kdy Radě žadatelem o licenci nebo provozovatelem vysílání sdělené údaje o skutečném majiteli nejsou srozumitelné, určité nebo úplné, nebo trpí jinými vadami. Rada žadatele o licenci nebo provozovatele vysílání vyzve, aby nedostatky odstranil nebo údaje doložil a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Pokud žadatel o licenci v této lhůtě nedostatky údajů, které Radě sdělil, neodstraní, nebo tyto údaje nedoloží, Rada jeho žádost o licenci odmítne. Nesplní-li stejnou povinnost provozovatel vysílání, Rada vůči němu zahájí řízení pro spáchání správního deliktu podle § 60 odst. 3 písm. l), za který lze uložit pokutu ve výši do 5 000 000 Kč.

Na rozdíl od žadatele o licenci, jehož žádost Rada poté, co mu marně uplyne lhůta ke sdělení údajů o skutečném majiteli nebo lhůta k odstranění nedostatků či doložení údajů, odmítne a již se jím nezabývá, v případě provozovatele vysílání je tomu jinak. Provozovatele vysílání, který některou z uvedených povinností nesplní, Rada k jejich splnění opětovně vyzve a stanoví mu k tomu dodatečnou lhůtu. Uplyne-li marně tato dodatečná lhůta, může Rada provozovateli vysílání odejmout licenci podle § 63 odst. 2 písm. a).